

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1083/2022
12.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Миодраг Нешковић из ..., против туженог „Металац Пролетер“ ад из Горњег Милановца, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1283/21 од 09.12.2021. године, у седници одржаној 12.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1283/21 од 09.12.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П1 134/19 од 11.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којом је тражила да се поништи као незаконито решење туженог број Д ...-.../...-... од 28.02.2019. године којим је тужилји отказан уговор о раду број .../...-... од 27.01.2004. године са свим анексима и престао јој је радни однос и да се обавезе тужени да тужиљу врати на рад и распореди на радно место у складу са њеном стручном спремом и искуством. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1283/21 од 09.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилја је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...18/20) па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неосновано ревидент истиче и битну повреду одредаба парничног поступка од стране другостепеног суда из члана 374. став 1. ЗПП у вези члана 396. став 1. ЗПП, јер је другостепени суд оценио битне жалбене наводе тужиле и навео разлоге које је и узео у обзир по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је била у радном односу код туженог на радном месту ... у ... до 05.03.2019. године када јој је решењем туженог број ...-.../...-... од 28.02.2019. године отказан уговор о раду од 27.01.2004. године, са свим анексима. Као основ за отказ уговора о раду у изреци побијаног решења наведено је да је тужилца учинила повреду радне обавезе и радне дисциплине из члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, члана 69. став 2. тачка 6. и члана 70. став 1. тачка 11. Колективног уговора који се примењује код послодавца (проневера, крађа, покушај крађе имовине послодавца од стране запосленог, као и саучесништва у крађи извршено од стране трећих лица у кругу или близу круга предузећа) и члана 179. став 3. тачка 5. Закона о раду и члана 69. став 3. тачка 5. Колективног уговора (ако понашање запосленог представља радњу извршења кривичног дела учињеног на раду и у вези са радом, независно од тога да ли је против запосленог покренут кривични поступак за кривично дело) односно због тога што је противправно присвојила (крала) робу из магацина послодавца, а где је иначе њено радно место. За разлоге отказа су наведени то што је тужилца дана 28.01.2019. године око 11,15 часова из магацина противправно присвојила кесу макарона, коју је узела са палете, и након тога исту сакрила испод прслука који је том приликом носила, те што је дана 29.01.2019. године између 13,00 и 14,00 часова у два наврата из истог магацина противправно присвојила по кесу „Смокија“, тако што је претходно поцепала картонску кутију у којој се та роба налазила, док јој је друга радница чувала стражу, те што је дана 10.01.2019. године око 10 часова из коморе у којој се налазе месне прерађевине, противправно присвојила комад сланине, што је све такође сакрила испод прслука. У образложењу наведеног решења истиче се да је против тужилце поднета пријава због учињених повреда радне обавезе и радне дисциплине и да су напред наведене битне чињенице утврђене на основу прегледања видео записа забележених камера за технички и видео надзор и на основу изјава сведока, као и упоређивањем тих доказа. Такође је наведено да понашање запосленог указује на крајње дрзак и несавестан однос према раду и према имовини послодавца, нарочито имајући у виду да запослена има закључен уговор о раду за обављање послова у магацину, а где је по природи посла сва роба доступна, због чега је послодавац мишљења да тужилца не може да даље остане на раду, односно да су се стекли оправдани разлози за отказ уговора о раду, те је одлучено као у изреци решења. Пре доношења наведеног решења о отказу тужилци је уручено упозорење од 08.02.2019. године о разлозима за отказ уговора о раду, са идентичним чињеничним описом радњи које су јој стављене на терет као у решењу о отказу уговора о раду. Тужилца се изјаснила на наводе из упозорења тако што је исте оспорила. Колективним уговором код туженог (пречишћен текст са анексима 1-21) који је важио у време када је тужилци отказан уговор о раду на основу споразума о продужетку важења и примене Колективног уговора број 1086 од 21.12.2006. године прописано је у члану 67. да запосленом престаје радни однос из разлога прописаних законом, овим Колективним уговором и уговором о раду запосленог; чланом 69. став 2. тачка 6. да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду, ако за то постоје оправдани разлози који се односи на радну способност и понашање запосленог, ако учине и друге повреде радних обавеза из члана 70. Колективног уговора и из уговора о раду; чланом 70. став 1. тачка

11. да оправдани разлог из члана 69. став 2. тачка 6. представља између осталог и проневера, крађа, покушај крађе имовине послодавца од стране запосленог, као и саучесништво у крађи и извршеној од стране трећих лица у кругу или близу круга предузећа; чланом 69. став 3. тачка 5. да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду, ако не поштује радну дисциплину односно ако понашање запосленог представља радњу извршења кривичног дела учињеног на раду или у вези са радом, независно од тога да ли је против запосленог покренут кривични поступак за кривично дело.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили као неоснован тужбени захтев тужиле за поништај побијаног решења отказа уговора о раду и враћање на рад, дајући за своју одлуку јасне и довољне разлоге које у целости прихвата и овај суд.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду („ Службени гласник РС, бр. 24/05...95/18) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, и то ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду. Тачком 8. става 3. истог члана прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину, и то ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Одредбом члана 180. став 1. истог закона прописано је да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. ст. 2. и 3. овог закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења. Ставом 2. истог члана прописано је да је у упозорењу из става 1. овог члана послодавац дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење, а ставом 3. да се упозорење доставља запосленом на начин прописан за достављање решења о отказу уговора о раду из члана 185. овог закона.

Одредбом члана 69. Став 2. Тачка 6. Колективног уговора туженог (пречишћени текст са анексима 1-21), важећим у време доношења побијаног решења, прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, и то ако учини другу повреду радне обавезе из члана 70. Уговора, односно из уговора о раду. Тачком 8. става 3. истог члана прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину, и то ако не поштује радну дисциплину прописану чланом 70. став 2. овог уговора и другим актима послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Одредбом члана 70. став 1. тачка 11. прописано је да ће се оправданим разлогом за отказ уговора о раду, сходно члану 69. став 2. тачка 6. овог уговора, сматрати свака учињена следећа повреда радне обавезе, и то проневера, крађа, покушај крађе имовине послодавца од стране запосленог, као и саучесништво у крађи извршеној од стране трећих лица у кругу или близини круга предузећа.

Побијано решење је и по оцени Врховног касационог суда, донето у складу са одредбама члана 179. став 2. тачка 5. и 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и члана 69. став 3. тачка 8. Колективног уговора туженог.

Супротно тврдњи ревизије, поступак отказа уговора о раду тужиљи чији је саставни део и доношење упозорења да су се стекли услови за отказ уговора о раду од 08.02.2019. године спроведен је и у складу са одредбом члана 180. Закона о раду.

Тужиља супротно одредби члана 407. став 2. ЗПП ревизијским наводима оспорава правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања те се ревизијски суд на овакве наводе неће посебно изјашњавати, имајући у виду да су исти већ били предмет оцене од стране другостепеног суда.

Правилно су нижестепени судови оценили да је само једна радња (понашање тужиље на раду) од три које су наведене у упозорењу и побијаном решењу као отказни разлог, довољан основ за отказ уговора о раду због повреде радне обавезе утврђене општим актом послодавца као и повреде радне дисциплине због које тужиља не може наставити да ради код туженог. Иако првостепени суд цени да је то радња, односно понашање тужиље на раду од 25.01.2019. године, а другостепени суд да је одлучна радња од 29.01.2019. године, код чињенице да је тужиља 25.01.2019. године на раду неовлашћено присвојила кесу макарона, без значаја је тврдња тужиље да је реч о роби којој је истекао рок трајања, с обзиром да се и таква роба расходује и да је тужиља није могла присвојити без претходне дозволе послодавца коју *de facto* није имала. Поред тога, држање тужиље на раду 29.01.2019. године такође представља отказни разлог у смислу цитираних одредби Закона о раду и Колективног уговора туженог јер тужиља у одговору на упозорење није негирала да се ради о грицкалицама већ је тврдила да за њих има фискални рачун који за две кесице „ Смокија“ током поступка није доставила, те касније тврдње тужиље и њен исказ у делу у коме наводи да је реч о повезима од кутија, а не о грицкалицама чини неубедљивим.

Како се ни осталим наводима ревизије, који представљају понављање жалбених навода и навода изнетих у првостепеном поступку и који су били предмет правилне оцене нижестепених судова, не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, то је Врховни касациони суд на основу одредбе члана 414. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу првом изреке.

Одлука о трошковима поступка донета је применом члана 165. став 1. у вези чланова 153. и 154. Закона о парничном поступку, с обзиром да тужиља чија је ревизија одбијена као неоснована нема право на накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић